

Lovforslag nr. L 23. Fremsat den 3. oktober 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af toldloven

(Toldoplæg og frizoner, m.v.).

§ 1

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 610 af 14. oktober 1988, som senest ændret ved lov nr. 60 af 7. februar 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 25 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset bestemmelsen i *stk. 1, nr. 2*, kan erhvervskøretøjer hjemmehørende i De Europæiske Fællesskaber anvendes til indenlandsk transport.«

Stk. 2-5 bliver herefter *stk. 3-6*.

2. § 80, *stk. 1*, affattes således:

»*Stk. 1.* Told- og skattevæsenet kan meddele kiosker i toldlufthavne bevilling til fritagelse for told og afgifter af uberigtigede varer samt af varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, når de pågældende varer er bestemt til flypassagerer, der udrejser af toldområdet.«

3. § 80, *stk. 2 og 3*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter *stk. 2 og 3*.

4. § 80, *stk. 4*, der bliver *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Skatteministeren bestemmer, hvilke varer der kan tilføres kiosker i toldlufthavne, samt fastsætter de nærmere regler om told- og skattevæsenets kontrol med kiosker i toldlufthavne og om told- og skattevæsenets kontrol med og toldbehandling af varer, der tilføres og fraføres de nævnte kiosker.«

5. I § 83, *stk. 2*, tilføjes efter »sikkerhed«: »i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

6. Efter § 96 indsættes som ny § 96 a:

»§ 96 a. Opbevaring af varer i frihavne uden betaling af told sker i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

7. §§ 101-103 ophæves.

8. I § 104, udgår ordene: »told og«.

9. § 107 affattes således:

»§ 107. Oplæggelse af varer på toldoplæg, herunder i provianteringsvirksomheder, sker i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

10. I § 108 ændres »uberigtiget stand« til: »ikke afgiftsberigtiget stand«.

11. I § 108, *nr. 2, litra a*, sidste pkt., udgår ordene: »told og«.

12. § 108 a affattes således:

»§ 108 a. Told- og skattevæsenet kan meddele provianteringsvirksomheder bevilling til fritagelse for afgifter af varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for afgifter, eller som tilføres fra andre provianteringsvirksomheder.

Stk. 2. Proviafteringsvirksomheder kan meddeles bevilling for varer, der er bestemt til

eksport, til proviantering af skibe og fly i toldområdet eller til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer i toldområdet.«

13. § 108 b affattes således:

»Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om oprettelse, indretning og benyttelse af toldoplag og provianteringsvirksomheder, om tidspunktet for betaling af afgifter af varer, der fraføres toldoplag og provianteringsvirksomheder, om bevillingshaverens hæftelse

og sikkerhedsstillelse for afgifter af de tilførte varer, om tilbagekaldelse og bortfald af sådanne bevillinger samt om told- og skattevæsenets kontrol med varer, der tilføres og fraføres toldoplag eller provianteringsvirksomheder.«

14. Overalt i loven ændres »toldvæsenet« til: »told- og skattevæsenet«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Toldlov nr. 519 af 13. december 1972 med senere ændringer er bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 610 af 14. oktober 1988. Toldloven er senest ændret ved lov nr. 60 af 7. februar 1990.

Ved forslaget foreslås en række ændringer af toldloven, der er en følge af vedtagelse af nednævnte 4 EF-forordninger:

1. Rådets forordning nr. 2503/88 af 25. juli 1988 om toldoplæg (EF-tidende nr. L 225 af 15. august 1988). Forordningen afløser rådsdirektiver fra 1969 og 1971. Forordningen er optrykt som bilag nr. 2.
2. Rådets forordning nr. 2504/88 af 25. juli 1988 om frizoner og frilagre (EF-tidende nr. L 225 af 15. august 1988). Forordningen afløser rådsdirektiver fra 1969 og 1971. Forordningen er optrykt som bilag nr. 3.
3. Rådets forordning nr. 4046/89 af 21. december 1989 om den sikkerhed, der skal stilles for betaling af en toldskyld (EF-tidende nr. L 388 af 30. december 1989). Forordningen er optrykt som bilag nr. 4.
4. Rådets forordning nr. 4059/89 af 21. december 1989 om betingelserne for transportvirksomhedernes adgang til at udføre vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EF-tidende nr. L 390 af 30. december 1989). Forordningen er optrykt som bilag nr. 5.

Til de under nr. 1 og 2 nævnte rådsforordninger om henholdsvis toldoplæg samt om frizoner og frilagre er der vedtaget gennemførelsesbestemmelser (Kommissionens forordninger nr. 2561/90 og nr. 2562/90). Disse fire forordninger skal anvendes i medlemslandene fra 1. januar 1992.

Forordningen om toldoplæg og forordningen om frizoner og frilagre regulerer alene de toldmæssige relationer, herunder afgifter med tilsvarende virkning som told og landbrugsafgifter.

Forordningen om toldoplæg regulerer også importoplæg og eksportoplæg på landbrugsområdet. Forordningens ikrafttræden vil indebære, at fra 1. januar 1992 skal forordningens regler anvendes i stedet for de i kap. 3 i lov nr. 414 af 13. juni 1990 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v. indeholdte regler om importoplæg og eksportoplæg på landbrugsområdet. Det ændrede lovgrundlag vil alene have formel karakter og således ikke medføre ændringer i administrationen af disse oplæg.

Til den under nr. 3 nævnte forordning om sikkerhedsstillelse er der ligeledes vedtaget gennemførelsesbestemmelser (Kommissionens forordning nr. 3716/90). Begge forordninger har været i anvendelse siden 1. januar 1991 og har ikke medført ændringer i den administrative praksis.

Lovforslaget medfører et provenutab for statskassen på 1,3 mio. kr. som følge af, at den gældende toldlovs § 108 a ophæves, idet private toldoplæg nu skal reguleres ved EFs forordning om toldoplæg.

Forslaget vil ikke forøge told- og skattevæsenets personalebehov eller medføre merudgifter i øvrigt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Rådets forordning nr. 4059/89 af 21. december 1989 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende, åbner adgang for, at der indrømmes EF-køretøjer afgiftsfrihed ved midlertidig indførsel, selv om køretøjerne anvendes til indenlandsk transport. Ordningen, der trådte i kraft den 1. juli 1990, er fra denne dato blevet administreret af told- og skattevæsenet. Der er således alene tale om en formel ændring, der bringer toldlovens § 25 i overensstemmelse med EF-lovgivningen.

Ved forslaget fastsættes, at der indrømmes afgiftsfrihed ved midlertidig indførsel af erhvervskøretøjer hjemmehørende i EFs medlemslande, uanset køretøjet anvendes til indenlandsk transport i Danmark.

Til nr. 2

Der foreslås en ændring af bestemmelsen som følge af, at bestemmelserne om provianteringsvirksomheders toldmæssige relationer er omfattet af Rådets forordning om toldoplæg. Bestemmelserne om provianteringsvirksomhedernes afgiftsmæssige relationer er optaget i § 108 a, jf. bemærkningerne til nr. 12.

Bestemmelserne om kiosker i toldlufthavne er uændrede. Af redaktionelle grunde er bestemmelsen i § 80, stk. 3, om salg til flypassagerer medtaget i stk. 1.

Til nr. 3

Der foreslås en ophævelse af bestemmelsen, der alene vedrører provianteringsvirksomheder, jf. i øvrigt bemærkningerne til nr. 2. Der henvises endvidere til bemærkningerne til nr. 12.

Endvidere foreslås af redaktionelle grunde, at bestemmelser om salg til flypassagerer flyttes til stk. 1, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 4

Der foreslås en ændring af bestemmelsen som følge af, at provianteringsvirksomheders toldmæssige relationer er omfattet af Rådets forordning om toldoplæg, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Bestemmelserne om kiosker i toldlufthavne er uændrede.

Til nr. 5

Ved den nye rådsforordning nr. 4046/89 om sikkerhedsstillelse er der sket en harmonisering af medlemslandenes bestemmelser om sikkerhedsstillelse i forbindelse med henstand med betaling af told.

Forordningen medfører ikke ændringer i den gældende danske praksis om sikkerhedsstillelse, idet der i en gennemførelsesforordning (Kommissionens forordning nr. 3716/90 af 19. december 1990) er hjemlet adgang til for medlemslandene at benytte en sikkerhedsstillelsesordning, hvor virksomhederne – ved betaling af et bidrag – deltager i en almindelig garantiordning, der forvaltes af told- og skattevæsenet.

Der er således ved den nye formulering af toldlovens § 83, stk. 2, alene tale om en formel ændring, der har til formål at præcisere, at der nu findes EF-regler om sikkerhedsstillelse.

Til nr. 6

Rådets forordning om frizoner og frilagre regulerer alene disses toldmæssige relationer. De afgiftsmæssige relationer er fortsat undergivet national kompetence.

I henhold til toldlovens gældende bestemmelser fritages alle varer ved opbevaring i Frihavnen for told og afgifter.

Toldlovens bestemmelser om frizoners (frihavnes) toldmæssige relationer er baseret på Rådets direktiv nr. 75 af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivning om frizoner og på Rådets direktiv nr. 235 af 21. juni 1971 om harmonisering af lovgivning om de sædvanlige behandlinger, der kan foretages på toldoplæg og i frizoner. Direktiverne er nu transformeret til umiddelbart gældende EF-ret (forordninger).

Bestemmelserne, der fastlægges i den nye EF-forordning, svarer i alt væsentligt til de gældende danske bestemmelser i toldloven.

Umiddelbart berører forordningen alene Københavns Frihavn. Der vil fortsat kræves lov til oprettelse af nye frihavne, jf. toldlovens § 96, der ikke er foreslået ændret.

Forordningen om frizoner og frilagre åbner mulighed for at give tilladelse til oprettelse af frilagre. Frilagre er defineret som lokaler, hvor varer kan anbringes uden opkrævning af told.

Det er ikke foreslået, at der fastsættes bestemmelser om frilagre, idet det skønnes, at en toldfri oplægning af varer på private toldoplæg kan tilgodese erhvervslivets interesser.

Til nr. 7

Det foreslås at ophæve de gældende bestemmelser om godtgørelse af told og om sædvanlige og andre behandlinger. Bestemmelserne regulerer alene de toldmæssige relationer og erstattes således af EF-reglerne, som indholdsmæssigt svarer hertil.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at toldloven alene foreslås at regulere frizoners (frihavnes) afgiftsmæssige relationer, jf. den under nr. 6 foreslåede ændring.

Til nr. 9

Rådets forordning om toldoplæg regulerer alene toldoplagenes, herunder provianteringsvirksomhedernes, toldmæssige relationer. De afgiftsmæssige relationer er fortsat undergivet national kompetence.

I henhold til toldlovens gældende bestemmelser kan der meddeles tilladelse til oprettelse af toldoplæg med told- og afgiftsfri opbevaring af varer hos

pakhusforretninger i havne, der er basishavne, og hvor der er særligt behov derfor. Endvidere er der i toldloven opregnet en række konkrete tilfælde, hvor der kan meddeles tilladelse til told- og afgiftsfri oplægelse af visse varer hos varemottagere.

I henhold til toldloven kan der endvidere meddeles tilladelse til oprettelse af toldoplæg med toldfri oplægelse af varer hos varemottagere, der genudfører indførte varer i forbindelse med et salg (private toldoplæg).

Toldlovens gældende bestemmelser om toldoplægs toldmæssige relationer er baseret på Rådets direktiv nr. 74 af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivning om toldoplæg og Rådets direktiv nr. 235 af 21. juni 1971 om harmonisering af lovgivning om de sædvanlige behandlinger, der kan foretages på toldoplæg og i frizoner. Direktiverne er nu transformeret til umiddelbart gældende EF-ret (forordning).

Bestemmelserne, der fastlægges i den nye EF-forordning, svarer i alt væsentligt til de gældende danske bestemmelser i toldloven.

Til nr. 10

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at toldloven foreslås alene at regulere toldoplægs afgiftsmæssige relationer, jf. den under nr. 9 foreslåede ændring.

Der er i øvrigt ikke foreslået ændringer i bestemmelsen, der fortsat vil regulere tilladelser vedrørende de offentlige toldoplægs (pakhusoplæg) afgiftsmæssige relationer. Der er hidtil blevet ført en restriktiv toldoplægspolitik i Danmark. Der er i dag alene givet tilladelse til to offentlige toldoplæg, i Århus og i Padborg. Herudover er der givet tilladelse til en række toldoplæg for frosne varer, de såkaldte fryseoplæg.

Forslaget indebærer, at der kan opretholdes en restriktiv toldoplægspolitik, idet der fortsat alene skal gives tilladelse til oprettelse af offentlige toldoplæg for så vidt angår de afgiftsmæssige relationer, når der foreligger et særligt behov.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at toldloven alene foreslås at regulere toldoplægs afgiftsmæssige relationer, jf. den under nr. 9 foreslåede ændring.

Til nr. 12

Det foreslås, at bestemmelsen om toldoplæg hos varemottagere, der genudfører indførte varer i forbindelse med et salg (private toldoplæg), ophæves. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 194 af 18. maj 1982 for at give de virksomheder, der hidtil havde

kunnet få handelstoldgodtgørelse, bevilling til toldoplæg.

Ved oplægelse på private toldoplæg sker der alene fritagelse for told, afgifter med tilsvarende virkning som told og landbrugsafgifter. De oplægte varer er således ikke fritaget for afgifter (moms og punkt-afgifter).

Bestemmelserne om private toldoplæg er nu fuldt ud reguleret af EFs forordning om toldoplæg. Forordningen fastsætter bestemmelser om de toldmæssige aspekter, om afgifter med tilsvarende virkning som told, samt om landbrugsafgifter, jf. de almindelige bemærkninger.

Rådets forordning om toldoplæg regulerer også provianteringsvirksomheder. Bestemmelserne om provianteringsvirksomhedernes toldmæssige relationer er foreslået ophævet, jf. nr. 2-4.

For så vidt angår de afgiftsmæssige aspekter i forbindelse med provianteringsvirksomheders salg af varer er disse imidlertid stadig undergivet national kompetence. Bestemmelserne skønnes fortsat mest hensigtsmæssigt at burde forblive i toldloven. Disse bestemmelser er nu samlet og indsat i den ophævede § 108 a.

Stk. 1 i den nye § 108 a svarer – bortset fra, at de toldmæssige relationer er taget ud – indholdsmæssigt til den hidtidige bestemmelse i § 80, stk. 1.

I stk. 2 fastsættes, at der meddeles provianteringsvirksomheder bevilling for varer, der er bestemt til eksport, til proviantering af skibe og fly i toldområdet eller til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer i toldområdet. Stk. 2 indebærer den udvidelse i forhold til den gældende bestemmelse i § 80, stk. 2, at provianteringsvirksomhederne nu får mulighed for også at foretage almindelig eksport fra virksomheden, f.eks. til danskere, der er udstationeret eller bosat i udlandet.

Der er i dag 350 virksomheder, der har bevilling som provianteringsvirksomhed efter toldlovens § 80.

Til nr. 13

Bestemmelsen foreslås ændret som en følge af, at Rådets forordning fastsætter bestemmelser om toldbehandling af varer, der tilføres og fraføres toldoplæg og provianteringsvirksomheder. Selv om Rådets forordning alene regulerer de toldmæssige relationer, er det fundet hensigtsmæssigt også at lade forordningens bestemmelser regulere de afgiftsmæssige relationer i denne sammenhæng.

Til nr. 14.

Forslaget indebærer alene en ajourføring af myndighedsbetegnelsen efter sammenlægningen af den statslige told- og skattemyndighed.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 1992.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 610 af 14. oktober 1988, som senest ændret ved lov nr. 60 af 7. februar 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 25 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset bestemmelsen i *stk. 1, nr. 2*, kan erhvervskøretøjer hjemmehørende i De Europæiske Fællesskaber anvendes til indenlandsk transport.«

Stk. 2-5 bliver herefter *stk. 3-6*.

§ 25. Midlertidig fritaget for told er endvidere:

1. Rullende jernbanemateriel, der indføres til midlertidig brug i toldområdet.
2. Erhvervskøretøjer og luftfartøjer, der er hjemmehørende uden for toldområdet, og som benyttes af uden for toldområdet hjemmehørende virksomheder til erhvervsmæssig transport af personer eller varer til steder i toldområdet, eller som agtes benyttet til sådan transport fra steder i toldområdet til steder uden for toldområdet, eller som er i transit, under forudsætning af, at de pågældende køretøjer og luftfartøjer ikke anvendes til indenlandsk transport.
3. Personmotorkøretøjer, campingvogne, luftfartøjer og lystfartøjer, som midlertidigt indføres af personer, som ikke er bosiddende i toldområdet, under forudsætning af, at de pågældende befordringsmidler m.v. ikke ejes eller benyttes af personer, der er bosiddende i toldområdet, og ikke anvendes til transport mod betaling mellem steder i toldområdet.

4. Lastpaller, containere, sættevogne og tilbehør og udstyr til containere og sættevogne.

2. § 80, *stk. 1*, affattes således:

»*Stk. 1.* Told- og skattevæsenet kan meddele kiosker i toldlufthavne bevilling til fritagelse for told og afgifter af uberigtigede varer samt af varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, når de pågældende varer er bestemt til flypassagerer, der udrejser af toldområdet.«

§ 80. Toldvæsenet kan meddele kiosker i toldlufthavne og provianteringsvirksomheder bevilling til fritagelse for told og afgifter af uberigtigede varer samt af varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, eller som tilføres fra andre provianteringsvirksomheder.

3. § 80, *stk. 2 og 3*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter *stk. 2 og 3*.

§ 80. ---

Stk. 2. Provanteringsvirksomheder kan kun meddeles bevilling for varer, der er bestemt til proviantering af skibe og fly i og uden for toldområdet og til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer i og uden for toldområdet samt til brug for danske og udenlandske militære styrker uden for toldområdet.

Stk. 3. Kiosker i toldlufthavne kan kun meddeles bevilling for varer, der er bestemt til salg til flypassagerer, der udrejser af toldområdet.

4. § 80, stk. 4, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Skatteministeren bestemmer, hvilke varer der kan tilføres kiosker i toldlufthavne, samt fastsætter de nærmere regler om told- og skattevæsenets kontrol med kiosker i toldlufthavne og om told- og skattevæsenets kontrol med og toldbehandling af varer, der tilføres og fraføres de nævnte kiosker«.

§ 80. ---

Stk. 4. Skatteministeren bestemmer, hvilke varer, der kan tilføres kiosker i toldlufthavne og provianteringsvirksomheder, samt fastsætter de nærmere regler om toldvæsenets kontrol med kiosker i toldlufthavne og provianteringsvirksomheder og om toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af varer, der tilføres og fraføres de nævnte kiosker og virksomheder.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte begrænsninger med hensyn til den mængde told- og afgiftsfri varer, der fra kiosker i toldlufthavne kan tillades solgt til hver passager. Ministeren kan endvidere bestemme, at told- og afgiftsfri varer ikke må sælges til passagerer til visse steder eller med bopæl i visse lande.

5. I § 83, stk. 2, tilføjes efter »sikkerhed«: »i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

§ 83. ---

Stk. 2. Kredit efter stk. 1 er betinget af, at varemottageren stiller sikkerhed.

6. Efter § 96 indsættes som ny § 96 a:

»§ 96 a. Opbevaring af varer i frihavne uden betaling af told sker i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

7. §§ 101-103 ophæves.

§ 101. Der kan kun indrømmes godtgørelse af told for varer, der tilføres en frihavn fra den øvrige del af toldområdet, såfremt der kan indrømmes tilsvarende godtgørelse af told, når varerne udføres direkte fra den øvrige del af toldområdet til steder uden for dette.

§ 102. Varer, der opbevares i en frihavn, kan underkastes sædvanlige behandlinger, der tjener til varenes bevarelse eller til forbedring af deres udstyr eller handelskvalitet. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler herom.

§ 103. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte vilkår tillade, at varer, der opbevares i en frihavn, underkastes andre behandlinger end de i § 102 nævnte.

Stk. 2. For varer, der er tilført en frihavn i uberigtiget stand eller mod fritagelse for eller godtgørelse af told, kan tilladelse efter stk. 1 kun gives, såfremt der kan indrømmes aktiv forælding ved tilsvarende behandlede varers udførsel, når behandlingen er foretaget i toldområdet uden for frihavnen.

8. I § 104, udgår ordene: »told og«.

§ 104. Personlig brug eller forbrug i en frihavn af varer, der er tilført denne i uberigtiget stand eller mod fritagelse for eller godtgørelse af told og afgifter, er, bortset fra tilladt forbrug af proviant i skibe, forbudt. Køb, modtagelse, salg eller levering af de foran nævnte varer til personlig brug eller forbrug i en frihavn er ligeledes forbudt.

9. § 107 affattes således:

»§ 107. Oplæggelse af varer på toldoplæg, herunder i provianteringsvirksomheder, sker i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

§ 107. Toldvæsenet kan tillade, at der betales told af varer, der indføres til en frihavn, når betaling af told er nødvendig for, at de pågældende varer eller varer, til hvis fremstilling, bearbejdning, reparation, komplettering eller emballering de er anvendt som materialer eller hjælpestoffer, kan indføres toldfrit eller mod nedsat told i andre lande.

Stk. 2. Toldvæsenet kan endvidere tillade, at der betales told af varer, der indføres til en frihavn, når betaling af told er nødvendig for, at varerne under opbevaringen i frihavnen kan underkastes andre behandlinger end de i § 102 nævnte, jf. § 103, stk. 2.

Stk. 3. Varer, af hvilke der er betalt told i medfør af stk. 1 eller 2, kan indføres toldfrit fra frihavnen til den øvrige del af toldområdet.

Stk. 4. Varer, der er fremstillet, bearbejdet, repareret, kompletteret eller emballeret i en frihavn, kan indføres toldfrit fra frihavnen til den øvrige del af toldområdet, når der ved varernes fremstilling m.v. som materialer og hjælpestoffer udelukkende er anvendt indenlandske varer eller varer, af hvilke der er betalt told i medfør af stk. 1 eller 2 eller på anden måde.

Stk. 5. Toldvæsenet fastsætter de nærmere regler og kontrolforanstaltninger vedrørende stk. 1-4.

10. I § 108 ændres »uberigtiget stand« til: »ikke afgiftsberigtiget stand«.

§ 108. Toldvæsenet kan i følgende tilfælde meddele tilladelse til oprettelse af toldoplæg til opbevaring af indførte varer i uberigtiget stand:

11. I § 108, nr. 2, litra a, sidste pkt., udgår ordene: »told og«.

§ 108. ---

- a. Varer, der skal opbevares midlertidigt i toldområdet, og som ikke ejes af personer, der er bosat i toldområdet. Varerne må ikke under opbevaringen sælges eller udbydes til salg til virksomheder i toldområdet. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan toldvæsenet fritage varerne for genudførsel, mod at told og afgifter af varerne betales.

12. § 108 a affattes således:

»§ 108 a. Told- og skattevæsenet kan meddele provianteringsvirksomheder bevilling til fritagelse for afgifter af varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for afgifter, eller som tilføres fra andre provianteringsvirksomheder.

Stk. 2. Proviafteringsvirksomheder kan meddeles bevilling for varer, der er bestemt til eksport, til proviantering af skibe og fly i toldområdet eller til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer i toldområdet.

§ 108 a. Toldvæsenet kan på følgende betingelser meddele tilladelse til oprettelse af

toldoplæg hos varemottagere, der genudfører indførte varer i forbindelse med et salg:

1. På toldoplægget kan kun oplægges varer, der er indført af varemottageren for egen regning.
2. På toldoplægget kan kun oplægges varer, der ikke ved fortoldning kan fritages for told, afgifter med tilsvarende virkning som told eller landbrugsimportafgifter.
3. Varerne er under oplæggelsen fritaget for betaling af told, afgifter med tilsvarende virkning som told og landbrugsimportafgifter. Ved oplæggelsen betales merværdi-afgift og andre afgifter, der skal betales ved indførslen.
4. De oplagte varer kan fraføres toldoplægget uden betaling af told, afgifter med tilsvarende virkning som told og landbrugsimportafgifter, når de leveres til steder uden for De Europæiske Fællesskabers toldområde eller med henblik på udførsel af Fællesskabernes toldområde leveres til toldoplæg eller frizoner i Fællesskabernes toldområde eller leveres til de i § 80 nævnte virksomheder eller leveres til aktiv forædling i andre af De Europæiske Fællesskabers medlemslande.
5. Ved varers fraførsel fra toldoplægget på anden måde end nævnt under nr. 4 betales told, afgifter med tilsvarende virkning som told og landbrugsimportafgifter af de fraførte varer.

Stk. 2. Ved varers fraførsel fra toldoplægget som nævnt i stk. 1, nr. 5, betales et beløb, der beregnes af told, afgifter med tilsvarende virkning som told og landbrugsimportafgifter af de fraførte varer. Beløbet udgør 1,3 pct. for hver afregningsperiode, jf. § 83, der er udløbet siden de fraførte varers oplæggelse på toldoplægget.

Stk. 3. I tilfælde, hvor toldvæsenets kontrol medfører efterbetaling af told, afgifter med tilsvarende virkning som told og landbrugsimportafgifter for varer, hvis fraførsel fra toldoplægget ikke er behørigt angivet for toldvæsenet, udgør beløbet 1,3 pct. af det efteropkrævede beløb for hver afregningsperiode, der er udløbet fra varernes oplæggelse på toldoplægget til tidspunktet for toldvæsenets kontrol.

Stk. 4. Toldvæsenet kan tilbagekalde en tilladelse til toldoplæg, når der i 2 år ikke er fraført toldoplægget varer på den i stk. 1, nr. 4, nævnte måde, eller hvis oplagshaveren gen-

tagne gange ikke har betalt told, afgifter med tilsvarende virkning som told eller landbrugsimportafgifter samt det i stk. 2 omhandlede beløb rettidigt.

Stk. 5. Toldvæsenet kan nægte tilladelse til toldoplæg til en varemodtager, der er frataget retten til kredit i medfør af § 91.

Stk. 6. Toldvæsenet kan nægte tilladelse til toldoplæg, når de af varemodtageren indførte varer kan henføres under bestemmelserne om aktiv forædling.

13. § 108 b affattes således:

»Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om oprettelse, indretning og benyttelse af toldoplæg og provianteringsvirksomheder, om tidspunktet for betaling af afgifter af varer, der fraføres toldoplæg og provianterings-

virksomheder, om bevillingshaverens hæftelse og sikkerhedsstillelse for afgifter af de tilførte varer, om tilbagekaldelse og bortfald af sådanne bevillinger samt om told- og skattevæsenets kontrol med varer, der tilføres og fraføres toldoplæg eller provianteringsvirksomheder.«

§ 108 b. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om toldoplægs oprettelse, indretning og benyttelse, om tidspunktet for betaling af told og afgifter m.v. af varer, der fraføres toldoplæg, om oplægshaverens hæftelse og sikkerhedsstillelse for told og afgifter m.v. af de oplagte varer samt om toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af varer, der tilføres og fraføres toldoplæg.

14. Overalt i loven ændres »toldvæsenet« til: »told- og skattevæsenet«.

Bilag 2

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2503/88

af 25. juli 1988

om toldoplæg

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er af betydning for erhvervsdrivende, der endnu ikke kender den endelige bestemmelse af ikke-fællesskabsvarer, eller som endnu ikke ønsker et give disse varer en sådan bestemmelse, at kunne oplægge dem i kortere eller længere tid, uden at der skal erlægges importafgifter for dem, eller at de underkastes handelspolitiske foranstaltninger; oprettelsen af toldoplæg og anvendelsen af toldoplægsproceduren opfylder disse behov; ved denne procedure fremmes aktiviteterne i forbindelse med udenrigshandelen, særlig den videre distribution af varer i og uden for Fællesskabet; toldoplægsproceduren udgør derfor et betydningsfuldt redskab i Fællesskabets handelspolitik;

i direktiv 69/74/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, er det fastsat, hvilke regler medlemsstaternes bestemmelser vedrørende toldoplæg skal omfatte; betydningen af denne procedure inden for rammerne af toldunionen kræver, at den anvendes ensartet i Fællesskabet; de nugældende regler bør derfor suppleres og gøres klarere, og der bør udstedes en retsakt, som gælder umiddelbart i medlemsstaterne, og som derved giver privatpersoner en større retlig sikkerhed;

toldoplægsproceduren bør finde anvendelse både på fællesskabsvarer, for hvilke der som følge af, at de oplægges på toldoplæg, gælder visse foranstaltninger, der i princippet er

knyttet til deres eksport, og på fællesskabsvarer, som i samhandelen inden for Fællesskabet pålægges afgifter som led i den fælles landbrugspolitik, så længe sådanne afgifter finder anvendelse;

også andre varer end dem, der henføres under toldoplægsproceduren, bør på visse betingelser kunne oplægges på toldoplægets areal; i dette tilfælde påhviler det medlemsstaterne at regulere følgerne af og betingelserne for sådanne varers oplægning på toldoplæg, såfremt de er omfattet af nationale afgifter, dog med forbehold af fællesskabsbestemmelserne om skatter og afgifter;

som følge af den aktuelle situation i medlemsstaterne bør der træffes bestemmelse om forskellige typer toldoplæg; bevilling til at drive en bestemt type toldoplæg bør meddeles dels under hensyn til de økonomiske behov, dels under hensyn til toldmyndighedernes mulighed for at føre opsyn;

der bør fastsættes visse procedurelempelser; det bør navnlig fastsættes, at varer, der opbevares på toldoplæg, på visse betingelser kan overgå til fri omsætning uden frembydning eller forudgående angivelse;

når omstændighederne taler herfor, bør det være muligt at benytte toldoplægsproceduren, uden at varerne opbevares på steder, der er godkendt som toldoplæg;

der må fastlægges visse beskatningsregler for det tilfælde, at der opstår en toldskyld for ikke-fællesskabsvarer; en merværdi, der er opstået på Fællesskabets toldområde, bør på visse betingelser ikke medregnes i disse varers toldværdi;

det er nødvendigt at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning og med henblik herpå at fastsætte en fællesskabsprocedure, der giver mulighed for at vedtage gennemførelsesbestemmelserne hertil; der bør nedsættes et udvalg for at kunne tilrettelægge et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område —

⁽¹⁾ EFT nr. C 283 af 6. 11. 1985, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 120 af 20. 5. 1986, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. C 263 af 20. 10. 1986, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 58 af 8. 3. 1969, s. 7.

Bilag til f. t. l. vedr. toldloven

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes reglerne for toldoplagsproceduren.
2. Ved toldoplagsproceduren åbnes der mulighed for opbevaring på toldoplæg af:
 - a) ikke-fællesskabsvarer, uden at der for disse opkræves importafgifter eller, medmindre der er truffet anden bestemmelse, anvendes handelspolitiske foranstaltninger
 - b) fællesskabsvarer, for hvilke det efter specifikke fællesskabsforskrifter er fastsat, at de som følge af deres oplæggelse på toldoplæg er omfattet af foranstaltninger, der i princippet er forbundet med varenes udførsel.
3. Så længe der i samhandelen inden for Fællesskabet pålægges fællesskabsvarer afgifter som led i den fælles landbrugspolitik, giver toldoplagsproceduren ligeledes mulighed for at opbevare sådanne varer på et toldoplæg, uden at disse afgifter opkræves.
4. I denne forordning forstås ved:
 - a) *toldoplæg*: ethvert område, der er godkendt af toldmyndighederne og underlagt deres kontrol, hvor varer kan opbevares på de i henhold til denne forordning fastsatte betingelser
 - b) *offentligt oplæg*: et toldoplæg, hvor enhver person kan oplægge varer
 - c) *privat oplæg*: et toldoplæg, der er forbeholdt oplagshaveren til oplæggelse af varer
 - d) *oplagshaver*: enhver person, der har bevilling til at drive et toldoplæg
 - e) *oplægger*: den person, der forpligtes ved angivelsen om henførelse af varer under toldoplagsproceduren, eller den, til hvem denne persons rettigheder og forpligtelser er blevet overdraget
 - f) *fællesskabsvarer*: varer, som
 - i deres helhed er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde, uden at der deri indgår varer fra tredje lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde
 - hidrører fra lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde, og som frit kan omsættes i en medlemsstat

— inden for Fællesskabets toldområde er fremstillet enten udelukkende af de i andet led omhandlede varer eller af de i første og andet led omhandlede varer

- g) *ikke-fællesskabsvarer*: andre varer end de i litra f) omhandlede
Med forbehold af de aftaler, der er indgået med tredje lande for så vidt angår anvendelsen af ordningen for fællesskabsforsendelse, betragtes ligeledes som ikke-fællesskabsvarer sådanne varer, som ganske vist opfylder betingelserne i litra f), men som genindføres til Fællesskabets toldområde efter at have været udført fra dette område
- h) *importafgift*: told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsimportafgifter og andre afgifter ved indførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- i) *toldmyndighed*: enhver myndighed, som har beføjelse til at håndhæve toldbestemmelserne, også selv om vedkommende myndighed ikke henhører under toldadministrationen
- j) *person*:
 - en fysisk person
 - eller en juridisk person
 - eller, såfremt gældende regler giver mulighed herfor, en sammenslutning af personer, som anerkendes at have rets- og handleevne uden ved nogen retsforskrift at have fået tillagt status som juridisk person.

Artikel 2

1. Under toldoplagsproceduren kan henføres de i artikel 1, stk. 2 og 3; omhandlede varer, uanset deres art, mængde, oprindelse, herkomst eller bestemmelse, jf. dog stk. 2 i nærværende artikel samt artikel 4.
2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der anvendes forbud eller restriktioner, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

AFSNIT II

Bevilling til at drive toldoplæg

Artikel 3

1. Drives toldoplæg af andre personer end toldmyndighederne, kræves der bevilling fra disse myndigheder.
2. En person, der ønsker at drive et toldoplæg, skal indgive en skriftlig ansøgning, som indeholder de nødvendige oplysninger for meddelelse af bevilling, navnlig skal det godtgøres, at der eksisterer et økonomisk behov for oplægelse.

Ansøgningen skal være ledsaget af al dokumentation, som toldmyndighederne skønner nødvendig.

3. Bevilling meddeles kun personer, der er etableret i Fællesskabet, og som yder den fornødne sikkerhed med hensyn til den korrekte anvendelse af de ved denne forordning fastsatte bestemmelser, og såfremt de fornødne tilsyn- og kontrolforanstaltninger kan gennemføres, uden at det fører til oprettelse af et uforholdsmæssigt stort administrativt apparat i forhold til de pågældende økonomiske behov.

Artikel 4

I bevillingen fastsættes de nærmere betingelser for, hvorledes toldoplaget skal drives.

I bevillingen anføres navnlig, hvilket toldsted der skal føre kontrol med oplaget. Det kan i givet fald angives, at varer, som frembyder fare, eller som vil kunne fremkalde en ændring af andre varers tilstand, eller som af andre årsager kræver særlige indretninger, skal tilføres lokaler, der er specielt udstyret hertil.

Såfremt det drejer sig om et privat oplag, kan det ligeledes anføres, hvilke varekategorier der må opbevares på dette oplag.

Artikel 5

Oplagshaveren skal underrette toldmyndighederne om alle forhold, der indtræder, efter at bevillingen er blevet meddelt, og som kan have indflydelse på, om den skal opretholdes, eller om dens indhold skal ændres.

Artikel 6

Såfremt der sker en ændring i de forhold, der er lagt til grund for meddelelse af en bevilling, ændrer toldmyndighederne bevillingen i overensstemmelse hermed, jf. dog artikel 7.

Artikel 7

Tilfælde, hvor bevillingen tilbagekaldes og tilfælde, hvor det konstateres, at den er uden retsvirkning, samt følgerne heraf, konstateres efter fremgangsmåden i artikel 28.

AFSNIT III

Ansvar og sikkerhed

Artikel 8

Oplagshaveren er ansvarlig for:

a) at sikre, at varerne under oplæggelse på toldoplag ikke unddrages toldtilsyn

- b) at de forpligtelser, der følger af opbevaring af varer, der er henført under toldoplagsproceduren, opfyldes, og
- c) at de nærmere betingelser, der er fastsat i bevillingen, overholdes.

Artikel 9

1. Uanset artikel 8 kan det i bevillingen, når den vedrører et offentligt oplag, fastsættes, at det i artikel 8, litra a) og b), omhandlede ansvar, helt eller delvis udelukkende påhviler oplæggeren. I dette tilfælde informerer oplagshaveren oplæggeren om dennes ansvar og betegner toldoplaget som offentligt toldoplag under oplæggers ansvar.

2. Oplæggeren er til enhver tid ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af varers henførsel under toldoplagsproceduren.

Artikel 10

Med toldmyndighedernes samtykke kan en anden person indtræde i en oplagshavers eller en oplæggers rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 11

Ud over den sikkerhed, der kræves inden for den fælles landbrugspolitik, kan toldmyndighederne kræve sikkerhed i forbindelse med det i artikel 8 og 9 omhandlede ansvar.

AFSNIT IV

Henførsel af varer under toldoplagsproceduren

Artikel 12

Betingelserne for henførsel af varer under toldoplagsproceduren fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 28.

Foruden den sædvanlige procedure fastsættes det navnlig heri, at henførslen af varerne under toldoplagsproceduren kan finde sted:

- a) ved varernes fysiske oplæggelse på toldoplaget, idet
- de oplysninger, der er nødvendige for at identificere dem, indføres i det i artikel 14 nævnte lagerregnskab, eller

- varerne frembydes for toldmyndighederne, og der indgives et handelsdokument eller et administrativt dokument, der er godkendt af toldmyndighederne, og som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at identificere dem

b) uden at disse varer er oplagt på et toldoplæg.

AFSNIT V

Toldoplægets og toldoplagsprocedurens funktion

Artikel 13

Toldmyndighederne træffer alle bestemmelser, de finder nødvendige for at sikre, at toldoplægget kan holdes under tilsyn og fungere tilfredsstillende, samt at der kan holdes kontrol med de under proceduren henførte varer.

Artikel 14

Med forbehold af artikel 16, stk. 2, skal den person, der er udpeget af toldmyndighederne, i en af disse myndigheder godkendt form føre et lagerregnskab over alle de varer, der opbevares under toldoplagsproceduren. Toldmyndighederne skal have adgang til dette lagerregnskab, således at de kan foretage den i artikel 13 omhandlede kontrol.

Artikel 15

1. Når der består et økonomisk behov derfor, og toldtilsyn ikke hindres, kan toldmyndighederne tillade, at

- a) andre fællesskabsvarer end de i artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 1, stk. 3, omhandlede opbevares i toldoplægets lokaler
- b) ikke-fællesskabsvarer i toldoplægets lokaler undergår forædling i henhold til proceduren for aktiv forædling på de under denne procedure fastsatte betingelser. De formaliteter, som kan frafalde i et toldoplæg, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1999/85⁽¹⁾
- c) ikke-fællesskabsvarer i toldoplægets lokaler undergår forarbejdning i henhold til proceduren for forarbejdning under toldkontrol på de under denne procedure fastsatte betingelser. De formaliteter, som kan frafalde i et toldoplæg, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1999/85.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde er varerne ikke henført under toldoplagsproceduren.

3. Toldmyndighederne kan kræve, at de i stk. 1 omhandlede varer bogføres i det i artikel 14 nævnte lagerregnskab.

Artikel 16

1. Varer, der er henført under toldoplagsproceduren, skal straks, når de tilføres toldoplægget, bogføres i det i artikel 14 omhandlede lagerregnskab.

2. Toldmyndighederne kan tillade, at det administrative dokument, der er omhandlet i artikel 12, litra a), andet led, træder i stedet for bogføringen i lagerregnskabet i henhold til stk. 1, idet der skal være pligt til at færdigbehandle dette dokument ved afslutningen af oplagringsproceduren.

Artikel 17

1. Varer kan forblive under toldoplagsproceduren uden tidsbegrænsning.

I undtagelsestilfælde kan toldmyndighederne dog fastsætte en frist, inden hvis udløb oplæggeren skal angive varernes bestemmelse, jf. henholdsvis artikel 21 og 24.

2. For visse varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), og som henhører under den fælles landbrugspolitik, kan der fastsættes specifikke frister efter fremgangsmåden i artikel 28, jf. dog artikel 29.

Artikel 18

1. Ikke-fællesskabsvarer samt de i artikel 1, stk. 3, omhandlede fællesskabsvarer, der er henført under toldoplagsproceduren, kan underkastes de sædvanlige behandlinger, som tjener til at sikre deres bevarelse eller til at forbedre deres udseende eller handelskvalitet eller til at forberede deres distribution eller videresalg.

I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning kan fungere hensigtsmæssigt, kan der opstilles en liste over tilfælde, hvor sådanne behandlinger forbydes for varer, der henhører under den fælles landbrugspolitik.

2. De i artikel 1, stk. 2, litra b), omhandlede fællesskabsvarer, der er henført under toldoplagsproceduren, og som henhører under den fælles landbrugspolitik, må kun underkastes de behandlinger, der udtrykkeligt er foreskrevet for disse varer.

3. Til de i stk. 1, første afsnit, og stk. 2 omhandlede behandlinger kræves der forhåndstilladelse fra toldmyndighederne, der fastsætter, på hvilke betingelser de kan finde sted.

⁽¹⁾ EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.

4. Listerne over de i stk. 1 og 2 omhandlede behandlinger udfærdiges efter fremgangsmåden i artikel 28, jf. dog artikel 29.

Artikel 19

Såfremt omstændighederne berettiger dertil, kan varer, der er henført under toldoplagsproceduren, midlertidigt fraføres toldoplaget. Der skal indhentes forhåndstilladelse hertil hos toldmyndighederne, som fastsætter, på hvilke betingelser fraførslen kan finde sted.

Under varernes ophold uden for toldoplaget kan de underkastes de i artikel 18 omhandlede behandlinger på samme betingelser som der anført.

Artikel 20

Toldmyndighederne kan tillade, at varer, der er henført under toldoplagsproceduren, overføres fra et toldoplag til et andet. Betingelserne for, at varer kan overføres fra et oplag til et andet, uden at proceduren bringes til ophør, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 28.

AFSNIT VI

Toldoplagsprocedurens afslutning

Artikel 21

Med forbehold af de særlige bestemmelser, der er fastsat inden for rammerne af specifikke toldforskrifter, afsluttes toldoplagsproceduren for ikke-fællesskabsvarer, som:

- overgår til fri omsætning eller henføres under en anden toldprocedure
- oplægges i en frizone
- udføres
- afstås til fordel for statskassen, såfremt denne mulighed foreligger i henhold til de nationale retsforskrifter, eller
- tilintetgøres under toldmyndighedernes kontrol, idet affald og skrot heraf kan angives til et af de anvendelsesformål, der er omhandlet i de foregående led.

Afståelse eller tilintetgørelse må ikke medføre udgifter for statskassen.

Artikel 22

1. Opstår der en toldskyld i forbindelse med en ikke-fællesskabsvare, som er henført under toldoplagsproceduren,

ansættes toldværdien af denne vare efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1224/80 ⁽¹⁾, senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse.

Såfremt denne værdi er baseret på en pris, der er betalt eller skal betales, og som omfatter omkostninger ved oplagring og bevarelse af varerne under disses opbevaring på toldoplaget, medregnes disse omkostninger ikke i toldværdien, forudsat at de er anført særskilt i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen.

2. Såfremt den pågældende vare er blevet underkastet de sædvanlige behandlinger, jf. artikel 18, er arten, toldværdien og mængden, som skal lægges til grund ved beregningen af importafgiftsbeløbet, efter anmodning fra klareren de samme som dem, der skulle have været lagt til grund, hvis varen ikke var blevet underkastet disse behandlinger. Der kan dog fastsættes undtagelser fra denne bestemmelse efter fremgangsmåden i artikel 28.

Artikel 23

1. Fællesskabsvarer under den fælles landbrugspolitik, som er henført under toldoplagsproceduren, og som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), skal angives til et af de anvendelsesformål, der er fastsat i de forskrifter, der som følge af, at de oplægges på toldoplag, underkaster de pågældende varer foranstaltninger, der i princippet er knyttet til deres eksport.

2. Der kan ansøges om annullering af angivelsen vedrørende henførelse af disse varer under toldoplagsproceduren. Toldmyndighederne efterkommer denne ansøgning, når de foranstaltninger, der i de pågældende specifikke forskrifter er fastsat i tilfælde af manglende overholdelse af den fastsatte bestemmelse, er blevet truffet. Listen over de tilfælde, hvor en angivelse ikke kan annulleres, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 28, jf. dog artikel 29.

3. Såfremt der ved udløbet af den i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, fastsatte frist ikke er fremsat en anmodning vedrørende de der omhandlede fællesskabsvarer med henblik på at angive dem til et af de i stk. 1 omhandlede anvendelsesformål, erklærer toldmyndighederne angivelsen vedrørende henførelse af varerne under toldoplagsproceduren for ugyldig og træffer de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 24

Fællesskabsvarer, der er henført under toldoplagsproceduren, og som er omhandlet i artikel 1, stk. 3, kan angives til alle de anvendelsesformål, der er tilladt for disse varer.

Artikel 25

Betingelserne for toldoplagsprocedurens afslutning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 28. Foruden den sædvanlige procedure fastsættes det bl.a. heri, at:

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.

— ikke-fællesskabsvarers overgang til fri omsætning samt de i artikel 1, stk. 3, omhandlede fællesskabsvarers overgang til frit forbrug, når disse varer er henført under toldoplagsproceduren, finder sted, uden at varerne frembydes for toldmyndighederne og inden indlevering af vedkommende angivelse.

a) på betingelse af, at varens art, toldværdi og mængde blev fastlagt eller godkendt ved varenes henførelse under toldoplagsproceduren. Dette ansættelsesgrundlag anvendes ligeledes ved overgangen til fri omsætning, medmindre den pågældende på tidspunktet for varens overgang til fri omsætning anmoder om et gunstigere grundlag, og såfremt dette kan kontrolleres uden fysisk undersøgelse af varerne, eller

b) mod indførelse af de oplysninger, der er nødvendige til at identificere dem, i det lagerregnskab, der er omhandlet i artikel 14

— udførsel eller forsendelse af varer, der er henført under toldoplagsproceduren, finder sted, uden at varerne frembydes for toldmyndighederne og inden indlevering af vedkommende angivelse mod indførelse af de oplysninger, der er nødvendige til at identificere dem, i det lagerregnskab, der er omhandlet i artikel 14

— for de øvrige tilladte toldanvendelsesformål, anvendes de forenklede procedurer, der er fastsat i forbindelse med de nævnte anvendelsesformål.

AFSNIT VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 26

1. Der nedsættes et udvalg for toldoplag og frizoner, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 27

Udvalget kan behandle ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af denne forordning, og som forelægges det af formanden enten på dennes eget initiativ eller på anmodning af repræsentanten for en medlemsstat.

Artikel 28

1. De til gennemførelsen af denne forordning nødvendige bestemmelser vedtages efter fremgangsmåden i stk. 2 og 3.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de bestemmelser, der skal vedtages. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Udtalelsen vedtages med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2.

Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de foreslåede bestemmelser, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Når de påtænkte bestemmelser ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de bestemmelser, der skal vedtages. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

c) Såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder fra forslagens forelæggelse, vedtager Kommissionen de foreslåede bestemmelser.

Artikel 29

Denne forordning er ikke til hinder for vedtagelsen af særlige bestemmelser i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, idet disse fortsat er undergivet reglerne for gennemførelsen af denne politik.

Artikel 30

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den bringes i anvendelse et år efter datoen for ikrafttrædelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter fremgangsmåden i artikel 28.

2. Direktiv 69/74/EØF og gennemførelsesbestemmelserne hertil i direktiv 71/235/EØF ⁽¹⁾ ophæves fra den dato, hvorpå denne forordning finder anvendelse. Henvisninger til de pågældende direktiver skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

3. De af toldmyndighederne meddelte bevillinger til drift af toldoplag, tilbagekaldes, såfremt deres indhold strider mod bestemmelserne i denne forordning. I alle andre tilfælde forbliver de gyldige.

⁽¹⁾ EFT nr. L 143 af 29. 6. 1971, s. 28.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1988.

På Rådets vegne

Th. PANGALOS

Formand

Bilag 3

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2504/88

af 25. juli 1988

om frizoner og frilagre

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Frizoner og frilagre er dele af Fællesskabets toldområde eller lokaler, adskilt fra dette område, hvor der generelt forekommer en koncentration af udenrigshandelsorienterede aktiviteter; disse frizoner og frilagre bidrager gennem de der gældende toldfaciliteter til at fremme de nævnte aktiviteter, særlig den videre distribution af varer inden for og uden for Fællesskabet; bestemmelserne om disse zoner og lagre udgør derfor et betydningsfuldt redskab i Fællesskabets handelspolitik;

ved direktiv 69/75/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, er det fastsat, hvilke regler medlemsstaternes bestemmelser vedrørende frizoner skal omfatte; betydningen af disse zoner inden for rammerne af toldunionen kræver, at de dermed forbundne bestemmelser anvendes ensartet i Fællesskabet; de nugældende regler bør derfor suppleres og gøres klarere, og der bør udstedes en retsakt, som gælder umiddelbart i medlemsstaterne, og som derved giver privatpersoner en større retssikkerhed;

der bør ikke gives frizoner og frilagre konkurrencemæssige fordele, hvad angår anvendelsen af importafgifter; derimod vil det være hensigtsmæssigt for disse zoner og lagre i betragtning af deres særlige situation at fastsætte lempede toldformaliteter i forhold til dem, der gælder for de øvrige dele af Fællesskabets toldområde;

ikke-fællesskabsvarer, som indføres i disse zoner eller lagre, bør kunne opbevares der i ubegrænset tid, og uden at der skal erlægges importafgifter eller anvendes handelspolitiske foranstaltninger; hvad de nævnte afgifter og foranstaltninger angår, betragtes varerne under deres opbevaring i disse zoner

eller lagre derfor, som om de ikke befandt sig på Fællesskabets toldområde;

der bør tages hensyn til, at fællesskabsvarer, der oplægges i en frizone eller et frilager, er omfattet af visse foranstaltninger, der i princippet er knyttet til varernes udførsel; der bør også tages højde for følgerne af oplægning i frizone eller på frilager af fællesskabsvarer, der i samband med indførelsen i Fællesskabet pålægges afgifter som led i den fælles landbrugspolitik, så længe sådanne afgifter finder anvendelse; andre fællesskabsvarer bør kunne oplægges i frizone eller på frilager; såfremt de er omfattet af nationale afgifter, påhviler det medlemsstaterne at regulere følgerne af og betingelserne for deres oplægning i frizone eller på frilager, dog med forbehold af fællesskabsbestemmelserne om skatter og afgifter;

der må fastlægges visse beskatningsregler for det tilfælde, at der opstår en toldskyld for varer, der er oplagt i frizone eller på frilager; en merværdi, der er opstået på Fællesskabets toldområde, bør på visse betingelser ikke medregnes i disse varers toldværdi;

det er nødvendigt at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning og med henblik herpå at fastsætte en fællesskabsprocedure, der giver mulighed for at vedtage gennemførelsesbestemmelserne hertil; der bør finde et snævert og effektivt samarbejde sted mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område inden for rammerne af Udvalget for Toldoplæg og Frizoner, der er nedsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 2503/88 af 25. juli 1988 om toldoplæg ⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes reglerne for frizoner og frilagre.
2. I en frizone eller et frilager.
 - a) er ikke-fællesskabsvarer ikke underkastet importafgifter og, medmindre der er truffet anden bestemmelse, ej heller handelspolitiske foranstaltninger

⁽⁵⁾ Se side 1 i denne udgave af EFT.

⁽¹⁾ EFT nr. C 283 af 6. 11. 1985, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 120 af 20. 5. 1986, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. C 263 af 20. 10. 1986, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 58 af 8. 3. 1969, s. 11.

b) omfattes fællesskabsvarer, for hvilke dette er fastsat i specifikke fællesskabsforskrifter, som følge af deres anbringelse i en frizone, af foranstaltninger, der i princippet er forbundet med varernes udførsel

c) gælder kun de toldformaliteter og kontrolforanstaltninger ved varernes tilførsel, opbevaring og fraførsel, der er fastsat ved denne forordning.

3. Så længe der i samhandelen inden for Fællesskabet pålægges fællesskabsvarer afgifter som led i den fælles landbrugspolitik, finder disse afgifter ikke anvendelse i en frizone eller et frilager.

4. I denne forordning forstås ved

a) *frizone*: dele af Fællesskabets toldområde, som er adskilt fra resten af dette område, og inden for hvilke de her anbragte ikke-fællesskabsvarer anses for ikke at befinde sig på Fællesskabets toldområde med hensyn til anvendelsen af importafgifter og handelspolitiske importforanstaltninger, for så vidt som de ikke overgår til fri omsætning eller henføres under en anden toldprocedure på de i denne forordning fastsatte vilkår

b) *frilager*: lokaler beliggende på Fællesskabets toldområde, hvor de her anbragte ikke-fællesskabsvarer anses for ikke at befinde sig på Fællesskabets toldområde med hensyn til anvendelsen af importafgifter og handelspolitiske importforanstaltninger, for så vidt som de ikke overgår til fri omsætning eller henføres under en anden toldprocedure på de i denne forordning fastsatte vilkår

c) *fællesskabsvarer*: varer, som

— i deres helhed er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde, uden at der deri indgår varer fra tredjelande eller områder uden for Fællesskabets toldområde

— hidrører fra lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde, og som frit kan omsættes i en medlemsstat

— inden for Fællesskabets toldområde er fremstillet enten udelukkende af de i andet led omhandlede varer eller af de i første og andet led omhandlede varer

d) *ikke-fællesskabsvarer*: andre varer end de i litra c), omhandlede

Med forbehold af de aftaler, der er indgået med tredjelande for så vidt angår anvendelsen af ordningen for fællesskabsforsendelse, betragtes ligeledes som ikke-fællesskabsvarer sådanne varer, som ganske vist opfylder betingelserne i litra c), men som genindføres til Fællesskabets toldområde efter at have været blevet udført fra dette område

e) *importafgifter*: told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsimportafgifter og andre afgifter ved indførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter

f) *eksportafgifter*: landbrugsafgifter og andre afgifter ved udførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller som led i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter

g) *toldmyndighed*: enhver myndighed, som har beføjelse til at håndhæve toldbestemmelserne, også selv om vedkommende myndighed ikke henhører under toldadministrationen

h) *person*:

— en fysisk person

— eller en juridisk person

— eller, såfremt gældende regler giver mulighed herfor, en sammenslutning af personer, som anerkendes at have rets- og handleevne uden ved gældende retsregler at have fået tillagt status som juridisk person.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne kan på bestemte dele af Fællesskabets toldområde oprette frizoner eller give tilladelse til oprettelse af frilagre.

2. Medlemsstaterne fastlægger hver frizonens geografiske grænser. De lokaler, hvor der tænkes oprettet et frilager, skal godkendes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer sig, at frizonerne er indhegnet og fastlægger tilførsels- og fraførselsstederne for hver frizone eller hvert frilager.

4. Forud for opførelse af bygninger i en frizone skal der foreligge tilladelse hertil fra toldmyndighederne.

Artikel 3

1. Frizonernes og frilagrenes grænser og tilførsels- og fraførselssteder er underlagt toldmyndighedernes tilsyn.

2. Personer og transportmidler, der ankommer til eller forlader en frizone eller et frilager, kan underkastes toldkontrol.

3. Personer, der ikke frembyder den nødvendige sikkerhed for, at denne forordnings bestemmelser overholdes, kan formenes adgang til en frizone eller et frilager.

4. Toldmyndighederne kan føre kontrol med varer, der tilføres, opbevares i eller fraføres en frizone eller et frilager.

Med henblik på denne kontrol skal en kopi af transportdokumentet, der skal følge med varerne, når de tilføres eller fraføres en frizone eller et frilager, overdrages til toldmyndighederne eller holdes til deres disposition hos en person, som er udpeget hertil af nævnte myndigheder. Hvis denne kontrol forlanges, skal varerne stilles til toldmyndighedernes rådighed.

AFSNIT II

Tilførsel af varer til frizoner eller frilagre

Artikel 4

1. Alle varer kan anbringes i en frizone eller et frilager uanset deres art, mængde, oprindelse, herkomst eller bestemmelse.
2. Stk. 1 er ikke til hinder for,
 - a) at der anvendes forbud eller restriktioner, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel eller kommerciel ejendomsret
 - b) at toldmyndighederne kan kræve, at de varer, som frembyder fare, eller som vil kunne fremkalde en ændring af andre varers tilstand, eller som af andre årsager kræver særlige indretninger, tilføres lokaler, der er specielt udstyret hertil.

Artikel 5

1. Ved tilførsel af varer til en frizone eller et frilager skal disse ikke frembydes for toldmyndighederne, og der skal heller ikke indgives en toldangivelse, jf. dog artikel 3, stk. 4.
2. Der skal for toldmyndighederne kun frembydes varer, som
 - a) henhører under en toldprocedure, der er blevet afviklet, ved at varerne anbringes i en frizone eller i et frilager; en sådan frembydelse er dog ikke nødvendig, hvis der i medfør af den pågældende toldprocedure undtages fra forpligtelsen til at frembyde varerne
 - b) har været genstand for en beslutning om indrømmelse af godkendelse af eller fritagelse for importafgifter, hvorved det tillades, at varerne anbringes i en frizone eller et frilager
 - c) har været genstand for en anmodning om forudbetaling af eksportrestitutionsindtægter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.
3. Toldmyndighederne kan kræve, at varer, som er underkastet eksportafgifter eller andre bestemmelser vedrørende udførsel, anmeldes til toldmyndighederne.

4. På anmodning udsteder toldmyndighederne for varer, der er anbragt i en frizone eller et frilager, en attest vedrørende deres status som fællesskabsvarer eller ikke-fællesskabsvarer.

AFSNIT III

Frizoners og frilagres funktion

Artikel 6

1. Varer kan opbevares i frizoner og frilagre uden tidsbegrænsning.
2. Der gælder for visse varer særlige frister, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2503/88.

Artikel 7

1. I frizoner eller frilagre tillades aktiviteter af industriel og kommerciel art, samt tjenesteydelser, som sker i overensstemmelse med denne forordning, jf. dog artikel 8 og 9.
2. Toldmyndighederne kan dog forbyde eller begrænse disse aktiviteter under hensyn til, hvilke varer der er genstand for de nævnte aktiviteter, eller til behovet for toldtilsyn.
3. Toldmyndighederne kan nægte personer, der ikke frembyder den nødvendige sikkerhed for korrekt anvendelse af denne forordnings bestemmelser, adgang til at udøve aktiviteter i en frizone eller et frilager.

Artikel 8

Når de i artikel 7 omhandlede aktiviteter består i bearbejdning af ikke-fællesskabsvarer, gælder følgende bestemmelser:

- a) de sædvanlige behandlinger som omhandlet i artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2503/88 kan foretages uden tilladelse, jf. dog artikel 13, stk. 2
- b) anden forædling end de sædvanlige behandlinger foretages i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling⁽¹⁾. Medlemsstaterne kan dog i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til vilkårene for driften af og toldtilsynet med frizoner og frilagre foretage en tilpasning af de eksiste-

⁽¹⁾ EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.

rende kontrolforanstaltninger. De formaliteter, der kan ophæves i frizoner og frilagre, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1999/85.

Uanset første afsnit er forædlingsaktiviteter i Hamborgs gamle frihavn ikke underlagt økonomiske betingelser.

Hvis konkurrencevilkårene i Fællesskabet inden for en økonomisk sektor påvirkes som følge af denne undtagelse, beslutter Rådet dog med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, at de økonomiske betingelser, der er fastsat på fællesskabsplan vedrørende aktiv forædling, også skal gælde for den pågældende økonomiske aktivitet i Hamborgs gamle frihavn.

- c) forarbejdning under toldkontrol foretages i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2763/83 af 26. september 1983 om bevilling til under toldkontrol at forarbejde varer, før de bringes i fri omsætning ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4151/87 ⁽²⁾. Medlemsstaterne kan dog i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til vilkårene for driften af og toldkontrollen i frizoner og frilagre, foretage en tilpasning af de eksisterende kontrolforanstaltninger. De formaliteter, der kan ophæves i frizoner og frilagre, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1999/85.

Artikel 9

Når de i artikel 7 omhandlede aktiviteter består i bearbejdning af fællesskabsvarer, gælder følgende bestemmelser:

- a) fællesskabsvarer, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), og som henhører under den fælles landbrugspolitik, må kun underkastes de behandlinger, som udtrykkeligt er fastsat for disse varer i artikel 18, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2503/88; disse behandlinger kan foretages uden tilladelse
- b) fællesskabsvarer, som er omhandlet i artikel 1, stk. 3, kan underkastes de sædvanlige i artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2503/88 fastsatte behandlinger uden tilladelse eller tilintetgøres i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, fjerde led.

Artikel 10

1. Med forbehold af artikel 8 kan ikke-fællesskabsvarer, der er anbragt i en frizone eller et frilager, mens de befinder sig i en frizone eller et frilager,

⁽¹⁾ EFT nr. L 272 af 5. 10. 1983, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 391 af 31. 12. 1987, s. 1.

— overgå til fri omsætning

— henføres under proceduren for midlertidig toldfri indførsel

— afstås til fordel for statskassen, hvis denne mulighed foreligger i henhold til de nationale retsfor skrifter, eller

— tilintetgøres på betingelse af, at der forelægges toldmyndighederne alle oplysninger, som disse skønner nødvendige, idet affald og skrot heraf kan anvendes til et af de formål, der er omhandlet i de foregående led eller i artikel 8.

Afståelse eller tilintetgørelse må ikke medføre udgifter for statskassen.

2. Når stk. 1 ikke finder anvendelse, kan de ikke-fællesskabsvarer og fællesskabsvarer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 1, stk. 3, ikke forbruges eller anvendes i frizonerne eller frilagrene.

3. Med forbehold af bestemmelserne for proviantering er stk. 2, i det omfang den pågældende procedure tillader det, ikke til hinder for anvendelse eller forbrug af varer, som ved overgang til fri omsætning eller ved midlertidig toldfri indførsel ikke ville være underkastet importafgifter eller foranstaltninger i henhold til den fælles landbrugspolitik eller handelspolitiske foranstaltninger eller afgifter som omhandlet i artikel 1, stk. 3. I så fald er en angivelse om overgang til fri omsætning eller om midlertidig toldfri indførsel ikke nødvendig.

En toldangivelse kræves dog, såfremt disse varer skal afskrives på et kontingent eller et loft.

Artikel 11

1. Enhver person, der udover en virksomhed i en frizone eller et frilager, det være sig oplagring, bearbejdning, forarbejdning, salg eller køb af varer, skal i en af toldmyndighederne godkendt form føre et lagerregnskab. Varerne skal, så snart de ankommer til denne persons lokaler, bogføres i dette regnskab. Regnskabet skal sætte toldmyndighederne i stand til at identificere varerne og vise varebeholdningerne.

Regnskabet holdes til rådighed for toldmyndighederne, således at disse kan foretage den kontrol, de finder nødvendig.

2. I tilfælde af omladning af varer i en frizone holdes de dertil hørende dokumenter til rådighed for toldmyndighederne. Kortvarig oplagring af varer i forbindelse med en sådan omladning betragtes som udgørende en del af omladningen.

AFSNIT IV

Fraførsel af varer fra frizoner og frilagre

Artikel 12

Med forbehold af de særlige bestemmelser, der er vedtaget som led i særlige toldforskrifter, kan ikke-fællesskabsvarer, der fraføres en frizone eller et frilager,

- udføres fra Fællesskabets toldområde; eller
- i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser indføres til de øvrige dele af Fællesskabets toldområde.

Artikel 13

1. Opstår der en toldskyld i forbindelse med en ikke-fællesskabsvare, ansættes toldværdien af denne vare efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1224/80⁽¹⁾, senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse.

Når denne værdi er baseret på en pris, der allerede er betalt eller skal betales, og som omfatter omkostninger ved oplagring og bevarelse af varerne under disses opbevaring i frizone eller frilager, medregnes disse omkostninger ikke i toldværdien, forudsat at de er anført særskilt i forhold til den pris, der er betalt eller skal betales for varen.

2. Når den pågældende vare i frizonen eller frilageret er blevet underkastet de sædvanlige behandlinger, jf. artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2503/88, er arten, toldværdien og mængden, som lægges til grund ved beregningen af importafgiftsbeløbet, efter anmodning fra klarereren og på betingelse af, at de nævnte behandlinger har fundet sted på grundlag af en tilladelse, der er givet i overensstemmelse med nævnte artikels stk. 3, de samme som dem, der skulle have været lagt til grund, hvis varen ikke var blevet underkastet disse behandlinger. Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog vedtages efter fremgangsmåden i artikel 28 i forordning (EØF) nr. 2503/88.

Artikel 14

1. Fællesskabsvarer henhørende under den fælles landbrugspolitik, som er anbragt i frizone eller frilager, og som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), skal anvendes til et af de formål, der er fastsat i de forskrifter, der som følge af, at de oplægges i en frizone, underkaster de pågældende varer foranstaltninger, der i princippet er knyttet til deres eksport.

2. Hvis disse varer genindføres i andre dele af Fællesskabets toldområde, eller hvis der ved udløbet af den i henhold til

artikel 6, stk. 2, fastsatte frist ikke er fremsat en anmodning med henblik på at anvende varerne til et af de i stk. 1 omhandlede formål, træffer toldmyndighederne de foranstaltninger, der er fastsat i de særlige forskrifter vedrørende manglende overholdelse af det fastsatte anvendelsesformål.

Artikel 15

Fællesskabsvarer, der er anbragt i frizone eller frilager, og som er omhandlet i artikel 1, stk. 3, kan anvendes til ethvert af de formål, som er tilladt for disse varer.

Artikel 16

1. Den i artikel 5, stk. 4, omhandlede attest kan i tilfælde af, at varerne indføres i andre dele af Fællesskabets toldområde, eller henføres under en toldprocedure, anvendes til at bevise, at varerne har status som fællesskabsvarer eller ikke-fællesskabsvarer.

2. Når det ikke ved hjælp af denne attest eller på anden måde dokumenteres, at varerne har status som fællesskabsvarer eller ikke-fællesskabsvarer, betragtes de

- for så vidt angår anvendelsen af eksportafgifter og eksportlicenser samt af handelspolitiske foranstaltninger, der skal benyttes ved udførsel, som fællesskabsvarer
- i anden sammenhæng som ikke-fællesskabsvarer.

Artikel 17

Toldmyndighederne sikrer sig, at de bestemmelser vedrørende udførsel eller forsendelse, som gælder for varer fra medlemsstaterne, overholdes, når varerne udføres fra en frizone eller et frilager.

AFSNIT V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 18

Udvalget for Toldoplæg og Frizoner, der er nedsat ved artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2503/88, kan behandle ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af nærværende forordning, og som forelægges det af formanden enten på dennes eget initiativ eller på anmodning af repræsentanten for en medlemsstat.

Artikel 19

De til gennemførelsen af denne forordning nødvendige bestemmelser vedtages efter fremgangsmåden i artikel 28 i forordning (EØF) nr. 2503/88.

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.

Artikel 20

Denne forordning berører ikke vedtagelsen af særlige bestemmelser i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, idet disse fortsat er undergivet reglerne for gennemførelsen af denne politik.

Artikel 21

Når der i særlige fællesskabsforskrifter henvises til frizoner, omfatter denne henvisning ligeledes frilagre.

Artikel 22

Denne forordning berører ikke anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1736/75 af 24. juni 1975 om statistik over Fællesskabets udenrigshandel og over samhandelen mellem dets medlemsstater ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1629/88 ⁽²⁾.

Artikel 23

Denne forordning berører ikke Rådets forordning (EØF) nr. 353/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af betingelserne

for sammenstikning og fremstilling af vin i frizonerne på Fællesskabets geografiske område for produkter inden for vinsektoren med oprindelse i tredjelande ⁽³⁾.

Artikel 24

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den bringes i anvendelse et år efter datoen for ikrafttrædelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter den i artikel 19 nævnte fremgangsmåde.

2. Direktiv 69/75/EØF og gennemførelsesbestemmelserne hertil i direktiv 71/235/EØF ⁽⁴⁾ ophæves fra den dato, hvorpå denne forordning finder anvendelse. Henvisninger til de pågældende direktiver betragtes som henvisninger til denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1988

På Rådets vegne

Th. PANGALOS

Formand.

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 14. 7. 1975, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 147 af 14. 6. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 94.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 143 af 29. 6. 1971, s. 28.

Bilag 4

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4046/89

af 21. december 1989

om den sikkerhed, der skal stilles for betaling af en toldskyld

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Toldbestemmelserne indeholder visse regler om, at toldmyn-
dighederne med henblik på at sikre betaling af den toldskyld,
der er opstået eller vil kunne opstå, er forpligtet til eller har
mulighed for at kræve, at der stilles sikkerhed;

reglerne for sådan sikkerhedsstillelse har særlig betydning
for, at toldunionen kan fungere tilfredsstillende, og for i
videst muligt omfang at sikre ensartede vilkår for alle
erhvervsdrivende; da sikkerhedsstillelse medfører ikke ube-
tydelige udgifter, er det vigtigt, at alle erhvervsdrivende i
Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat de befinder sig,
underkastes de samme regler, især med hensyn til hvordan
denne sikkerhed kan stilles og bestemmelsen af beløbets
størrelse;

sikkerheden bør, når den kræves, stilles af den person, for
hvem toldskylden er opstået eller vil kunne opstå og en enkelt
gang; sikkerhed bør dog ikke kræves stillet, hvis skyldneren
er en offentlig myndighed, idet der ikke er nogen risiko for, at
toldskylden i dette tilfælde ikke betales; når toldskylden ikke
overstiger et vist beløb, står udgifterne til sikkerhedsstillelse
måske hverken for de erhvervsdrivende eller toldmyndighe-
derne i rimeligt forhold til den reelle risiko for, at toldskylden
ikke betales; det bør derfor fastsættes, at toldmyndighederne
skal have mulighed for at undlade at kræve sikkerhedsstil-
lelse for toldskyld under dette beløb;

for nemheds skyld bør der kunne stilles sikkerhed for flere
ekspeditioner, der medfører eller vil kunne medføre, at der
opstår en toldskyld;

såfremt det fastsættes, at sikkerhedsstillelsen er fakultativ,
bør denne sikkerhed kræves i det omfang, hvor rettidig

betaling af toldskylden ikke er helt sikret; for at afgøre om
sådan sikkerhed foreligger, må toldmyndighederne foretage
en vurdering af de konkrete foreliggende omstændigheder;
denne fakultative sikkerhed bør dog altid kunne kræves
stillet, når toldmyndighederne finder det nødvendigt;

er sikkerheden obligatorisk, bør beløbet svare til det af
toldmyndighederne kendte eller anslåede beløb for den
pågældende toldskyld; er sikkerheden fakultativ, bør det
maksimale beløb ikke være større end det, der rent faktisk
kan komme på tale;

de bedst egnede former for sikkerhedsstillelse for betaling af
en toldskyld er kontant depositum eller hermed ligestillede
deposita, eller en kautionstillemse; de pågældende bør frit
kunne vælge mellem disse to former for sikkerhedsstillelse;
inden for nogle toldprocedurer er der imidlertid fastsat
bestemte former for sikkerhedsstillelse på fællesskabsplan;
disse bør bibeholdes; toldmyndighederne bør kunne afslå at
acceptere den foreslåede sikkerhedsstillelse, hvis de finder, at
den ikke yder sikker garanti for den rettidige betaling af
toldskylden; når omstændighederne taler herfor, bør myn-
dighederne derimod kunne acceptere en anden form for
sikkerhedsstillelse end de to ovennævnte, hvis den yder en
tilsvarende sikkerhed for betaling af toldskylden;

sikkerhedsstillelsen bør straks frigives, hvis den pågældende
toldskyld er ophørt eller ikke længere kan opstå; sikkerheden
bør endog kunne frigives delvis, efterhånden som toldskylds-
beløbet reduceres;

for at opnå en forenkling bør bestemmelserne vedrørende
sikkerhedsstillelse for import- og eksportafgifter også anvendes,
når der stilles sikkerhed for betaling af afgifter, der
opkræves i henhold til den fælles landbrugspolitik, og som
fællesskabsvarer er underlagt i samhandelen inden for Fæl-
lesskabet;

de bestemmelser vedrørende sikkerhedsstillelse, der findes i
visse internationale konventioner, kan ikke berøres af Fæl-
lesskabets bestemmelser på området; det samme skal gælde
for ordningen for fællesskabsforsendelse;

de bestemmelser vedrørende sikkerhedsstillelse, der allerede
er vedtaget på fællesskabsplan, og som er i modstrid med
denne forordnings bestemmelser, bør ophæves eller ændres —

⁽¹⁾ EFT nr. C 30 af 4. 2. 1983, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 77 af 19. 3. 1989, s. 159, og EFT nr. C 291 af
20. 11. 1989, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. C 211 af 8. 3. 1983, s. 2.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Krav om sikkerhedsstillelse

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes der regler for den sikkerhed, der ifølge toldbestemmelserne skal stilles for hel eller delvis betaling af en toldskyld.
2. I denne forordning forstås ved:
 - a) toldbestemmelser: samtlige fællesskabsbestemmelser og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af fællesskabsbestemmelserne vedrørende indførsel, udførsel, transit og henliggen af varer, der er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne indbyrdes samt mellem disse og tredjelande;
 - b) toldskyld: en persons forpligtelse til at erlægge importafgifter (toldskyld ved indførsel) eller eksportafgifter (toldskyld ved udførsel), der i henhold til de gældende bestemmelser skal betales for varer, der er pålagt sådanne afgifter;
 - c) en person:
 - enten en fysisk person
 - eller en juridisk person
 - eller, når dette er fastsat i gældende regler, en sammenslutning af personer, der har handleevne uden i retlig henseende at være en juridisk person;
 - d) importafgifter: told og afgifter med tilsvarende virkning, samt landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, der er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i de særlige ordninger, der gælder for visse varer, som er fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
 - e) eksportafgifter: landbrugsafgifter og andre afgifter ved udførsel, som er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i de særlige ordninger, der gælder for visse varer, der er fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
 - f) toldmyndighed: enhver myndighed, der er kompetent til at anvende toldbestemmelserne, som defineret i litra a), selv om denne myndighed ikke henhører under toldvæsenet;
 - g) fællesskabsvarer: varer, som
 - i deres helhed er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde, uden at der deri indgår varer fra tredjelande eller områder uden for Fællesskabets toldområde
 - hidrører fra lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde, og som er overgået til fri omsætning i en medlemsstat
 - inden for Fællesskabets toldområde er fremstillet enten udelukkende af de i andet led omhandlede varer eller af de i første og andet led omhandlede varer.

Artikel 2

1. Kræver toldmyndighederne i henhold til toldbestemmelserne, at der stilles sikkerhed for betalingen af en toldskyld, skal denne stilles af den person, for hvem toldskylden er opstået eller vil kunne opstå.
2. Toldmyndighederne kan kun kræve én sikkerhedsstillelse for samme toldskyld.
3. Toldmyndighederne kan tillade, at der stilles sikkerhed af en tredjemand på vegne af den person, som sikkerhedsstillelsen kræves af.
4. Når den person, for hvem en toldskyld er opstået eller vil kunne opstå, er en offentlig myndighed, skal der ikke stilles sikkerhed.
5. Toldmyndighederne kan undlade at kræve sikkerhedsstillelse, hvis toldskylden ikke overstiger 500 ECU.

Artikel 3

1. Såfremt det i toldbestemmelserne fastsættes, at sikkerhedsstillelsen er fakultativ, kræves denne sikkerhed efter toldmyndighedernes skøn stillet, for så vidt rettidig betaling af en toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå, ikke er helt sikret.

Stiller toldmyndighederne ikke krav om den i første afsnit omhandlede sikkerhed, kan de imidlertid forlange, at den i artikel 2, stk. 1, omhandlede person afgiver en erklæring indeholdende de forpligtelser, han ifølge loven skal overholde.

2. Den i stk. 1, første afsnit, nævnte sikkerhed kan kræves stillet:
 - enten samtidig med, at reglerne om muligheden for at kræve en sådan sikkerhedsstillelse finder anvendelse;
 - eller på ethvert senere tidspunkt, når toldmyndighederne konstaterer, at rettidig betaling af den toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå, ikke er helt sikret.

Artikel 4

Efter anmodning fra den i artikel 2, stk. 1, nævnte person kan der stilles samlet sikkerhed for flere ekspeditioner; der medfører eller vil kunne medføre, at der opstår en toldskyld.

Artikel 5

Såfremt sikkerhedsstillelsen i henhold til toldbestemmelserne er obligatorisk, fastsætter toldmyndighederne størrelsen af denne sikkerhedsstillelse til et beløb, der svarer til:

- det nøjagtige beløb af den toldskyld, der skal stilles sikkerhed for, såfremt dette beløb kan ansættes nøjagtigt på det tidspunkt, hvor sikkerheden kræves;
- i de øvrige tilfælde, det af toldmyndighederne anslåede højeste beløb for den toldskyld, som er opstået eller vil kunne opstå, særlig såfremt sikkerhedsstillelsen kræves for flere ekspeditioner, som skal afvikles i løbet af en bestemt periode.

Artikel 6

Såfremt sikkerhedsstillelsen i henhold til toldbestemmelserne er fakultativ, og toldmyndighederne kræver sikkerheden stillet, fastsætter toldmyndighederne sikkerhedsstillelsen til et beløb, der ikke overstiger det i artikel 5 fastsatte niveau.

AFSNIT II

Sikkerhedsstillelse

Artikel 7

Med forbehold af artikel 10, stk. 1, andet afsnit, kan sikkerhedsstillelsen bestå i:

- et kontant depositum,
- eller en kaution.

Artikel 8

1. Det kontante depositum stilles i den medlemsstats valuta, i hvilken sikkerhedsstillelsen kræves.

Med et kontant depositum ligestilles:

- overgivelse af en check, hvis betaling er garanteret af det pengeinstitut, hvorpå checken er trukket, på en måde, der kan anerkendes af toldmyndighederne;
- overgivelse af ethvert andet værdipapir, der har frigørende virkning, og som anerkendes af toldmyndighederne.

2. Det kontante depositum eller hermed ligestillede deposita skal stilles i overensstemmelse med reglerne i den medlemsstat, hvor sikkerhedsstillelsen kræves.

Artikel 9

Kautionisten skal forpligte sig til at betale sikkerhedsstillelsesbeløbet for den toldskyld, som forfalder til betaling, solidarisk med debitor. Kautionisten skal

- have sin sædvanlige bopæl eller være etableret i Fællesskabet og
- med forbehold af bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser være godkendt af toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles. Denne godkendelse kan bl.a. være betinget af, at kautionisten er en

person, hvis hoved- eller bierhverv vedrører præstering af sådanne ydelser.

Artikel 10

1. Den person, der skal stille sikkerhed, kan frit vælge mellem de forskellige former for sikkerhedsstillelse, der er fastsat i artikel 7.

Toldmyndighederne kan dog afslå at godkende den foreslåede form for sikkerhedsstillelse, såfremt den er uforenelig med en tilfredsstillende afvikling af den pågældende toldprocedure.

Toldmyndighederne kan dog bestemme, at den form for sikkerhedsstillelse, som personen vælger, skal ligge fast i et nærmere bestemt tidsrum.

2. Toldmyndighederne kan, såfremt dette er fastsat i de bestemmelser, der er udstedt i henhold til artikel 15, stk. 2, godkende andre former for sikkerhedsstillelse end dem, der er omhandlet i artikel 7, når de giver en tilsvarende sikkerhed for betalingen af toldskylden.

Med samme forbehold kan de godkende et kontant depositum eller deponering af værdipapirer, uden at de betingelser, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, er opfyldt.

Artikel 11

Toldmyndighederne kan afslå at godkende den foreslåede form for sikkerhedsstillelse, når de finder, at den ikke yder en sikker garanti for rettidig betaling af toldskylden.

Artikel 12

Konstaterer toldmyndighederne, at sikkerhedsstillelsen ikke eller ikke længere helt sikkert eller fuldt ud garanterer rettidig betaling af toldskylden, kræver de af den i artikel 2, stk. 1, nævnte person, at han efter eget valg enten stiller en supplerende sikkerhed eller erstatter den oprindelige sikkerhed med en ny.

AFSNIT III

Frigivelse af sikkerhedsstillelsen

Artikel 13

1. Sikkerhedsstillelsen må ikke frigives, så længe den toldskyld, for hvilken den er stillet, ikke er ophørt eller stadig vil kunne opstå. Så snart toldskylden er ophørt eller ikke længere vil kunne opstå, skal sikkerhedsstillelsen straks frigives.

2. Såfremt toldskylden er delvis ophørt eller ikke længere kan opstå før en del af sikkerhedsstillelsesbeløbet, frigives den tilsvarende del af dette beløb, såfremt den pågældende anmoder herom, medmindre det pågældende beløbs størrelse ikke gør en sådan frigivelse berettiget.

AFSNIT IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

Denne forordning finder anvendelse, når der stilles sikkerhed for betaling af afgifter, der opkræves i henhold til den fælles landbrugspolitik, og som fællesskabsvarer er underlagt i samhandelen inden for Fællesskabet.

Artikel 15

1. Udvalget for Almindelige Toldbestemmelser, der er nedsat i henhold til artikel 24 i Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 81/853/EØF⁽²⁾, kan undersøge ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af denne forordning, og som rejses af formanden, enten på dennes initiativ eller efter begæring fra en medlemsstat.

2. De nødvendige bestemmelser til gennemførelsen af denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26, stk. 2 og 3, i direktiv 79/695/EØF.

Artikel 16

Denne forordning finder anvendelse med forbehold af de særlige regler, der gælder om sikkerhedsstillelse i henhold til:

- internationale konventioner,
- Rådets forordning (EØF) nr. 222/77 af 13. december 1976 om fællesskabsforsendelse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1674/87⁽⁴⁾.

Artikel 17

1. Direktiv 79/695/EØF ændres således:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

a) Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. De kompetente myndigheder kan gøre indrømmelse af de i denne artikel nævnte lettelser betinget af, at der stilles sikkerhed.«

b) Artikel 19, stk. 7, affattes således:

»7. De kompetente myndigheder kan gøre indrømmelse af de i denne artikel nævnte lettelser betinget af, at der stilles sikkerhed.«

2. Artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi⁽⁵⁾, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, affattes således:

»Artikel 11

Såfremt det under fastsættelsen af toldværdien af de indførte varer bliver nødvendigt at udsætte den endelige ansættelse af denne værdi, kan importøren dog, når han anmoder herom, opnå frigivelse af de pågældende varer, forudsat at han stiller tilstrækkelig sikkerhed til dækning af forskellen mellem den told, som endeligt kan pålægges varerne, og den, der følger af oplysningerne i angivelserne.«

Artikel 18

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de bestemmelser, som de udsteder med henblik på at sikre gennemførelsen af denne forordning.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater disse oplysninger.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1991.

⁽¹⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 38 af 9. 2. 1977, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 157 af 17. 6. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.

Bilag til f. t. l. vedr. toldloven

Bilag 5

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4059/89

af 21. december 1989

om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Vedtagelsen af en fælles transportpolitik indebærer, i henhold til Traktatens artikel 75, stk. 1, litra b), bl.a. fastsættelse af de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende, i det følgende benævnt »cabotage«;

fri udveksling af tjenesteydelser inden for intern transport som omhandlet i nævnte bestemmelse omfatter fjernelse af enhver restriktion over for den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen, på grundlag af nationalitet eller som følge af, at virksomheden er etableret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres;

for at sikre en smidig og gnidningsløs iværksættelse af denne form for fri udveksling af tjenesteydelser bør der indføres en overgangsordning for cabotage inden vedtagelsen af den endelige ordning;

med overgangsordningen bør der indføres et fællesskabskontingent for cabotage, der omfatter en række specifikke tilladelser;

disse tilladelser bør kun tildeles transportvirksomheder, der er etableret i en medlemsstat og i denne stat er bemyndiget til at udføre international vejgodstransport;

der bør fastsættes betingelser for udstedelse og anvendelse af disse tilladelser;

der bør indføres bestemmelser, der giver mulighed for at gribe ind på markedet for de pågældende transport i tilfælde af alvorlige forstyrrelser og at undgå en koncentration af cabotagekørsel i en medlemsstat;

de bestemmelser, der i værtslandet skal gælde for cabotagekørsel, bør fastsættes;

medlemsstaterne bør yde hinanden gensidig bistand med henblik på tilfredsstillende gennemførelse af den indførte ordning, navnlig for så vidt angår sanktioner, der skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelser;

under overholdelse af Traktaten bør der fastlægges en endelig ordning for cabotage, som skal finde anvendelse fra udløbsdatoen for denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. juli 1990 har enhver transportvirksomhed, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, og som:

- er etableret i en medlemsstat, i det følgende benævnt »etableringsmedlemsstaten«, i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning, og
- har ret til at udføre international vejgodstransport i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat,

adgang til på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, midlertidigt at udføre intern vejgodstransport for fremmed regning i en anden medlemsstat, i det følgende benævnt »værtsmedlemsstaten«, uden at have hjemsted eller andet forretningssted dér.

Artikel 2

1. Den interne vejgodstransport, der er omhandlet i artikel 1, udføres inden for rammerne af et fællesskabskontingent for cabotagekørsel.

Tilladelserne til cabotagekørsel skal være i overensstemmelse med modellen i bilag I.

Fællesskabskontingentet for cabotagekørsel omfatter 15 000 tilladelser til cabotagekørsel med en gyldighedsperiode på to måneder.

2. En tilladelse til cabotagekørsel kan på anmodning af en medlemsstat, som skal fremsættes inden den 1. juli hvert år, ændres til to kortvarige tilladelser, med en gyldighedsperiode på én måned.

De kortvarige tilladelser til cabotagekørsel skal være i overensstemmelse med modellen i bilag II.

(1) EFT nr. C 349 af 31. 12. 1985, s. 26.

(2) EFT nr. C 255 af 13. 10. 1986, s. 236.

(3) EFT nr. C 180 af 8. 7. 1987, s. 37.

3. Kontingentet fordeles mellem de enkelte medlemsstater på følgende måde:

- Belgien 1 302
- Danmark 1 263
- Tyskland 2 073
- Grækenland 573
- Spanien 1 350
- Frankrig 1 767
- Irland 585
- Italien 1 767
- Luxembourg 606
- Nederlandene 1 842
- Portugal 765
- Det Forenede Kongerige 1 107.

4. Kontingentet forhøjes hvert år fra den 1. juli 1991.

Kommissionen fastsætter inden den 1. april hvert år forhøjelsen af kontingentet under hensyn til den gennemsnitlige udvikling i medlemsstaternes interne vejtransport på grundlag af de fællesskabsstatistikker, der er til rådighed.

Hvis den gennemsnitlige forhøjelse er på under 10%, fastholdes denne sats.

De forhøjelser af tilladelserne til cabotagekørsel, der følger af forhøjelsen af kontingentet, fordeles lineært mellem medlemsstaterne.

5. I tilfælde af alvorlige forstyrrelser på markedet for intern transport i et bestemt geografisk område, som skyldes cabotagekørslen, kan enhver medlemsstat forelægge sagen for Kommissionen, med henblik på vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger.

Efter høring af de øvrige medlemsstater træffer Kommissionen afgørelse om de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger inden for en frist på en måned efter modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Sådanne foranstaltninger kan gå så vidt som til midlertidigt at udelukke det pågældende område fra denne forordnings anvendelsesområde.

Kommissionen underretter Rådet og medlemsstaterne om enhver afgørelse om beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 3

1. De tilladelser til cabotagekørsel, der er omhandlet i artikel 2, giver indehaveren fri adgang til værtsmedlemsstaternes område, for at udføre enhver form for vejgodstransport for fremmed regning.

2. Tilladelserne til cabotagekørsel meddeles af Kommissionen til etableringsmedlemsstaterne og udstedes til de transportvirksomheder, som ansøger herom, af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten.

Etableringsmedlemsstaten anføres i tilladelserne.

3. Såfremt Kommissionen på grundlag af de oplysninger, som meddeles den i henhold til artikel 4, konstaterer, at omfanget af cabotagekørslen i en medlemsstat er på over 30 % af den samlede gennemførte cabotagekørsel omfattet af cabotagetilladelser, undersøger den, på anmodning af den pågældende medlemsstat og efter høring af de øvrige medlemsstater, situationen med henblik på anvendelse af fremgangsmåden i artikel 2, stk. 5.

Kommissionen foretager denne undersøgelse på grundlag af et af følgende to kriterier:

- enten det forhold, at det antal dage, der anvendes til cabotagekørsel i en medlemsstat, overskrider 30 % af det samlede antal dage, som de cabotagetilladelser, de tolv medlemsstater råder over, kan omfatte
- eller det forhold, at størrelsen i tons/km af den i en medlemsstat gennemførte cabotagekørsel overskrider 30 % af den samlede størrelse i tons/km af den gennemførte cabotagekørsel, der er omfattet af de cabotagetilladelser, de tolv medlemsstater råder over.

Transitkørsel gennemført gennem andre medlemsstaters område for at nå til den medlemsstat, hvori cabotagekørslen skal foretages, eller for at returnere derfra, medtages ikke i procentberegningen i foregående afsnit.

4. Tilladelsen til cabotagekørsel udfærdiges i en transportvirksomheds navn. De kan ikke af transportvirksomheden overdrages til tredjemand.

Hver tilladelse til cabotagekørsel kan kun benyttes for ét køretøj ad gangen. Ved »køretøj« forstås et enkelt køretøj eller et vogntog.

Tilladelsen til cabotagekørsel skal følge motorkøretøjet; den dækker hele vogntoget, også selv om påhængsvognen eller sættevognen ikke er indregistreret eller godkendt til kørsel under navnet på indehaveren af tilladelsen eller er indregistreret eller godkendt til kørsel i en anden medlemsstat.

5. Tilladelsen til cabotagekørsel skal på forlangende forevises kontrolpersonalet i værtsmedlemsstaten.

Artikel 4

Den dato, fra hvilken tilladelsen til cabotagekørsel gælder, skal angives på tilladelsen, inden den anvendes.

Transport, der foretages på grundlag af en tilladelse til cabotagekørsel, indføres i en hæfte med kørselsrapporter, som sammen med tilladelsen tilbagesendes til de kompetente myndigheder i den udstedende etableringsmedlemsstat senest otte dage efter udløbet af tilladelsens gyldighedsperiode.

Modellen til hæftet er anført i bilag III.

Ved udgangen af hvert kvartal og inden for en frist på tre måneder, som i det i artikel 2, stk. 5, omhandlede tilfælde vil kunne fastsættes til én måned, fremsender de kompetente myndigheder i hver enkelt medlemsstat til Kommissionen oplysningerne vedrørende den cabotagekørsel, der er udført i det pågældende kvartal af de transportvirksomheder, til hvilke de har udstedt tilladelser til cabotagekørsel; denne underretning sker ved hjælp af et skema, hvortil modellen er anført i bilag IV.

Artikel 5

1. Udførelsen af cabotagetransport er, med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne, undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

- a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter
- b) køretøjers vægt og dimensioner
- c) forskrifter vedrørende transport af visse kategorier af gods, navnlig farligt gods, letfordærlige levnedsmidler, levende dyr
- d) køre- og hviletid
- e) moms på transportydelser. På dette område gælder artikel 21, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 89/465/EØF ⁽²⁾, for de ydelser, der er omhandlet i artikel 1 i denne forordning.

De tekniske standarder, som køretøjer, der anvendes til cabotagekørsel, skal opfylde, er dem, der gælder for køretøjer, som er godkendt til kørsel i international transport.

2. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser skal finde anvendelse på ikke-hjemmehørende transportvirksomheder på samme betingelser som dem, medlemsstaten pålægger de i staten hjemmehørende virksomheder, for effektivt at forhindre, at der sker forskelsbehandling som følge af nationalitet eller etableringssted.

3. Hvis det i overgangsperioden konstateres, at det af hensyn til anvendelsen i praksis er nødvendigt at tilpasse listen over områderne for værtsmedlemsstatens bestemmelser, som omhandlet i stk. 1, ændrer Rådet denne liste, idet det træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand med henblik på anvendelse af denne forordning.

2. Overtrædelser af denne forordning begået af en ikke-hjemmehørende transportvirksomhed skal, med forbe-

hold af den strafforfølgning, som de kan medføre for sidstnævnte i værtsmedlemsstaten, meddeles de kompetente myndigheder i transportvirksomhedens etableringsmedlemsstat.

De kompetente myndigheder meddeler hinanden alle de oplysninger, som de sidder inde med, om de sanktioner, der gælder for disse overtrædelser.

Forelægges der en forfalsket tilladelse til cabotagekørsel, trækkes tilladelsen omgående tilbage; den sendes til den kompetente myndighed i transportvirksomhedens etableringsmedlemsstat.

3. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan i tilfælde af alvorlige eller gentagne overtrædelser anmode de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten om, at der iværksættes sanktioner.

Disse sanktioner kan navnlig bestå i:

- en advarsel
- et midlertidigt eller endeligt forbud mod adgang til virksomhed inden for værtsmedlemsstatens interne transport
- et midlertidigt eller endeligt forbud mod adgang til virksomhed på værtsmedlemsstatens område.

4. Etableringsmedlemsstaten skal ved overtrædelse af denne forordning enten iværksætte den sanktion, der er aftalt mellem værtsmedlemsstatens og etableringsmedlemsstatens myndigheder eller fremstille den pågældende transportvirksomhed for en kompetent national instans.

Værtsmedlemsstaten underrettes straks om eventuelt iværksatte sanktioner.

Artikel 7

Medlemsstaterne vedtager i tide de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, og meddeler dem til Kommissionen.

Artikel 8

Kommissionen aflægger inden den 31. december 1991 rapport til Rådet om gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1990.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 1992.

Rådet, som træffer afgørelse på de i Traktaten fastsatte betingelser, vedtager inden den 1. juli 1992 på forslag af Kommissionen, forelagt senest den 31. december 1991, en forordning om den endelige ordning for cabotagekørsel, der skal træde i kraft den 1. januar 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989, s. 21.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne
E. CRESSON
Formand